

ŠVČ. KRISTAUS KŪNO IR KRAUJO IŠKILMIŲ (DEVINTINIŲ)
ŠV. MIŠIOS IR PROCESIJA VILNIUJE

Gegužės 29 d., sekmadienis

12.30 val. Iškilmingos šv. Mišios Vilniaus Arkikatedroje.

Šv. Mišias aukos arkivyskupas Gintaras Grušas.

13.30 val. Eucharistinė procesija iš Vilniaus Arkikatedros į Aušros Vartus.

15.00 val. Malda prie Aušros Vartų Gailestingumo Motinos koplyčios.

TĖVO DIENOS OKTAVA

Bernardinų bažnyčioje birželio 5–12 d. švenčiama Tėvo dienos oktava. Ta intencija Mišių liturgija vyks šioadieniais ir šeštadienį 18 val., o sekmadieniais (birželio 5 d. ir 12 d.) – 17 val. Savo gyvų ir mirusių tėvelių bei senelių vardus galima užrašyti zakristijoje į specialią knygą. Oktavos metu surinktos aukos bus skirtos Bernardinų bažnyčios religinio paveldo restauravimui.

BIRŽELINĖS PAMALDOS

Kartu giedoti Švč. Jėzaus Širdies litaniją parapijiečius kviečiame birželio mėnesio šeštadieniais po vakarinių Šv. Mišių ir sekmadieniais 16.40 val., prieš vakarines Šv. Mišias.

2016 M. PARAPIJOS VASAROS STOVYKLA

Skubėkite registruotis į aštuntąją Bernardinų parapijos stovyklą. Visa informacija ir registracija mūsų parapijos svetainėje www.bernardinuprapija.lt

GAILESTINGUMO METŲ INICIATYVOS BERNARDINŲ PARAPIJOJE

Atsiliepdami į popiežiaus kvietimą švęsti Gailestingumo metus, su Dievo ir parapijiečių pagalba imamės įvairių gailestingumo tarnysčių ir kviečiame savo parapijiečius su jomis ne tik susipažinti, bet ir prie jų aktyviai prisidėti, organizuojant, dalyvaujant ir meldžiantis.

Daugiau apie mūsų parapijos veiklas Gailestingumo metais rasite parapijos tinklapyje www.bernardinuprapija.lt/veikla-parapijoje/gailestingumo-metu-iniciatyvos-bernardinu-parapijoje

BERNARDINAI.LT NAUJIENOS

Naujas žurnalo „Kelionė su Bernardinai.lt“ numeris

Pasirodė II-asis šių metų žurnalo „Kelionė su Bernardinai.lt“ numeris, kurio pagrindinė tema – susitikimas, santykis su kitu ir Dievu.

Knyga „Ateinu kaip gailestingumo Karalius“

Bernardinai.lt išleido Gailestingumo metams skirtą knygą „Ateinu kaip gailestingumo Karalius“ – joje 33 dailininko V. Kvašio estampai ir 33-jų autorių apmąstymai Dievo gailestingumo tema. Šolidi knyga kiekvienam, ieškančiam santykio su Dievu.

Šias naujienas rasite mūsų knygynėlyje.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi raštinėje:

III, IV, V 9.00–11.00, 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Evaldas Darulis

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuprapija.lt

Parapijos banko sąskaita:

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija

įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita

Nr. LT30 7300 0101 3343 9118

Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas

įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji

sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

Parapijos laikraštį parengė Sigutė

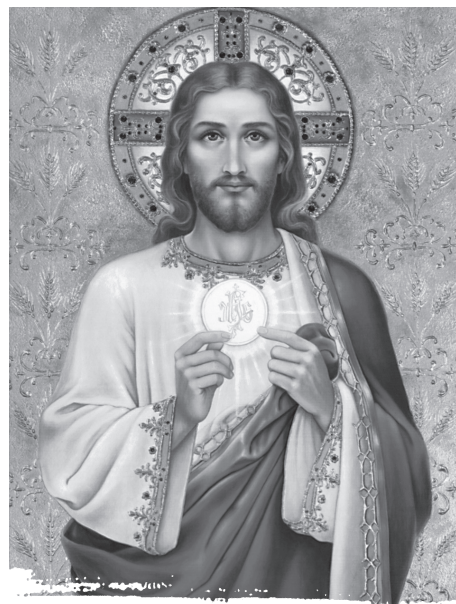

BERNARDINAI

Nr. 624

ŠVČ. KRISTAUS KŪNAS IR KRAUJAS.
(DEVINTINĖS)

2016 gegužės 29 d.

*Aš esu gyvoji duona,
nužengusi iš dangaus, –
sako Viešpats.*

*Kas valgys tą duoną –
gyvens per amžius.*

Jn 6, 51

EVANGELIJA (Lk 9, 11–17)

Jėzus kalbėjo žmonėms apie Dievo karalystę, pagydė tuos, kuriems reikėjo gydymo. Diena pakrypo vakarop. Prisiartinę Dvylika tarė: „Paiešk žmones, kad jie, nuėję į aplinkinius kaimus bei vienkiemius, susirastų nakvynę ir maisto. Mes juk esame dykumoje“. Jėzus atsiliepė: „Jūs duokite jiems valgyti!“ Dvylika atsakė: „Mes nieko daugiau neturime, tik penkis kepalėlius duonos ir dvi žuvis. Nebent nueitume ir nupirtume maisto visai šitai miniai..“

O buvo ten apie penkis tūkstančius vyrų. Jėzus įsakė mokiniams: „Susodinkite juos būriais po penkiasdešimt“. Jie taip padarė ir visus susodino.

Tuomet, paėmęs penkis kepalėlius ir dvi žuvis, jis pažvelgė į dangų, sukalbėjo palaiminimą, laužė ir davė mokiniams, kad išnešiotų miniai. Visi valgė ir pasisotino. Ir dar buvo surinkta dvylika pintinių nulikusių kąsnelių.

DEVINTINIŲ SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI
Pr 14, 8–20; Ps 109; 1 Kor 11, 23–26; Lk 9, 11–17
P. : Tu Kunigas amžiais kaip Melchizedekas.

Anuomet Dievas savo tautą dykumoje mana, duona iš dangaus pamaitino. O dabar Jėzus pats yra Gyvybės Duona ir maitina minias savimi. Mums tai teigti leidžia Jėzaus veiksmai padauginant duoną – jie tokie pat kaip Paskutinės vakarienės metu: paėmė, pažvelgė į dangų, sukalbėjo palaiminimą, laužė ir davė.

Atrodo, kad minia labai pasitikejo Jėzumi, nes diena ėjo vakarop, o niekas dar nesirūpino nakvyne ir maistu. Tik mokiniai ėmė praktiškai mąstyti, galbūt jau pradėjo klausinėti, kokie kaimai netoli yra. Atrodo, kad mokiniai nelabai pasitikejo Jėzumi – jie verčiau mintyse dalijo į penkis tūkstančius gabalėlių ir galbūt dvigubai trigubai daugiau (moterų visada gi būna daugiau) duonelę ir žuvelę.

Minios skaičius išpūdingas. Gali visokių „šposų ar susimenkinimų“ pridaryti tokios didelės, stebinės ir alkanos minios akivaizdoje. Bet mokiniai buvo šaunuoliai, nes buvo

atsakingi už minią dykynėje iki galo. Bėda ta, kad pasitikejo tik savo jėgomis.

Bet mokinių netikėjimui ateina po truputį galas. Kaip Emauso mokiniai vakarėję dar netikėjo gyvuoju Jėzumi, bet jam laužiant Duoną jų akys atsivėrė (plg. Lk 24), taip čia turi atsiverti mokinių akys.

Tai, kas po to vyko, buvo ne vien kuklus pavaišinimas, bet puota tikrąja prasme. Juk kas gi nepasiumtų ir tolesniam keliui vieną, kitą, na dar vieną kepalėlį ar žuvelę.

Visiems buvo pats geriausias atsakymas į prieš Duonos padauginimą užduotą Erodo klausimą: „Kas yra šitas?“ (Lk 9,9).

Čia esi ir Tu sese, broli, ir turi nuoširdžiai atsakyti, kas Tau yra Jėzus. O jei sunku tai padaryti, dalyvauk nuoširdžiai Eucharistijos puotoje: klausyk Jo ir priimk Jį kaip Gyvybės Duoną.

Mindaugas Malinauskas SJ

DIEVO PROCESIJA IEŠKANT ŽMOGAUS

Visoje žmonijos istorijoje nebuvo ir nebus pastovesnės vertybės už duoną. Tai viena mūsų fizinės egzistencijos didžiausių vertybių, ir duonos stygius buvo jaučiamas visais žmonijos istorijos amžiais. <...> Duona – tai gyvybė. Bendras stalias, bendrai laužoma ir valgoma duona suartina žmones, padeda sutelkti idėjas ir mintis bendram tikslui.

Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio (Bernardinų) parapija

Tai labai gerai suprasdamas, Kristus stengėsi visų pirma suteikti mums savo artumą Eucharistinėje duonoje. Šv. Bernardas Sienietis sako, kad meilės ženklai, kurie pareiškiama mirštant, ilgiausiai pasilieka atmintyje ir labiausiai mus riša su mirusiais. Kristus prieš mirtį mums paliko savo Kūną ir Kraują, kad, priimdami šv. Komuniją, susijungtume su juo. Eucharistijos dovanoje Jėzus sudėjo visus savo turtus. Todėl Vatikano II Susirinkimas taip labai skatina tikinčiuosius vertinti šią meilės dovaną, aktyviai dalyvauti šv. Mišiose, kad jose aukodamiesi su Kristumi ir priimdami jo Kūną ir Kraują susivienytume su juo. Jėzus sako: „Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną – gyvens per amžius <...>. Kas valgo mano Kūną ir geria mano Kraują, tas turi amžinąjį gyvenimą <...>, tas pasilieka manyje, ir aš jame“ (Jn6, 54, 56).

Jėzus Kristus pasilieka su mumis paslaptinguose duonos ir vyno pavidaluose, kad lyg kasdieninė duona būtų visada su mumis ir mummyse – mūsų kūne, mūsų mintyse ir veiksmuose.

Priimdami eucharistinį Jėzų, ypatingu antgamtiniu būdu susivienijame su Dievo Sūnumi, idant mūsų kūnas būtų įgalintas tęsti Dievo kūrybos ir meilės aktus. Kai dalyvaujame šv. Mišiose, labai pageidautina, kad, jeigu neturime sunkių nuodėmių, eitume šv. Komunijos. Dalyvavimas Mišiose be Komunijos – tai lyg sėdėjimas prie pietų stalo nevalgant.

Šv. Pilypo Nerio mintis: „Priimdami Komuniją, mes privalome prašyti pagijimo iš tų ydų, į kurias labiausiai esame linę.“ Jeigu žinotume, kokias gėrybes atneša mums šv. Komunija, nepriimtume jos taip šaltai, aplaidžiai ir išsiblaškę, nebūtume panašūs į tą šeiminką, kuris, pasikvietęs garbingą svečią į savo namus, palieka jį vieną ir eina savo gėrybių žiūrėti.

Per Kristaus Kūno ir Kraujo iškilnę Eucharistiją žengia įvairių šalių miestų gatvėmis ir aikštėmis. Kristui taip pat reikia mūsų miestų ir šalių, Europos ir kitų kontinentų. Jis nori iš

duonos pavidalo, esančio monstrancijoje, vėl atgauti žmogaus kūną ir eiti po baldakimu su tunika ir sandalais, įdegusiu nuo Galilėjos saulės veidu, su žaizdų žymėmis rankose ir kojose. Eiti procesijoje, kad mes dar kartą suprastume, kaip Dievas myli žmones. Visiems, tiek tikintiems, tiek netikintiems, reikia, kad kartu su mumis gyvenimo keliu eitų Jėzus Kristus, gydymas mūsų sužeistas širdis. Mums reikia Jo mokslo, nes jis yra mūsų gyvenimo Duona. Mums reikia Jo meilės, nes be jos gęsta mūsų jausmai. Mūsų kasdieniniam gyvenimui reikia Kristaus dvasios, nes mes kaskart tampame abejingesni ir žiauresni vieni kitiems, mūsų papročiai vis labiau tolsta nuo prigimtinės ir dieviškos teisės. Mums reikia, kad Kristus apšviestų mūsų gyvenimo kelią ir jo klaidas. Eucharistinė procesija yra mūsų krikščioniškos drąsos procesija: „Jei Dievas už mus, tai kas gi prieš mus?“ (Rom8,31).

Šalia Eucharistinio Jėzaus mūsų gatvėmis dieną ir naktį eina neturtingų, neįgalių, imigrantų, pabėgėlių, nusidėjėlių ir kitaip nelaimingų žmonių procesijos. Visuose šiuose žmonėse atsispindi sužeistas ir kenčiantis Kristaus Kūnas. Dievas yra ten, kur kenčia žmogus. Dievas ieško tavęs ir manęs. Dievas ieško mano ir tavo meilės, kad apsigyventų mūsų širdyse. Ir ši Dievo procesija ieškant žmogaus tęsiasi per visą žmonijos istoriją. Išeikime pasitikti ateinančio Jėzaus.

Tad suteik mums, Viešpatie, malonės, kad garbingai pasitiktume Tavo Sūnų, ateinantį į mūsų širdies pastogę šv. Komunijoje, kad turėtume tiek karštumo, kiek jo turėjo tuodu mokiniai, kurie ėjo su Jėzumi į Emausą, o atpažinę Jėzų, kada jis laužė duoną, skubėjo Kristų skelbti kitiems, kad visi taptų Eucharistijos gėrybių dalininkais.

Pasižadėkime dažnai eiti šv. Komunijos su vis gyvesniu tikėjimu ir prašyti Kristaus, kad pasiliktų su mumis.

Iš leidinio „Bažnyčios žinios“